

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ****ΔΗΜΟΣ ΙΛΙΟΥ****19^η Τακτική Συνεδρίαση Οικονομικής Επιτροπής****την 20.04.2021****(Αριθμ. Πρωτ. 26884/20-04-2021)**

Η Οικονομική Επιτροπή Ιλίου συνήλθε σήμερα την **20^η Απριλίου 2021**, ημέρα **Τρίτη** και ώρα 09.30 π.μ., ύστερα από την υπ. αριθμ. **25925/16.04.2021** πρόσκληση του Δημάρχου ως Προέδρου της Ο.Ε. κ. Νίκου Ζενέτου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα σε όλα τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής στις 16.04.2021 και πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη σύμφωνα α) με το άρθρο 67 παρ. 4 του Ν. 3852/2010 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 74 του Ν. 4555/2018 και το άρθρο 67 παρ. 5 του Ν. 3852/2010 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 184 παρ. 1 του Ν. 4635/2019, β) τις σχετικές Π.Ν.Π.: (ΦΕΚ 55/11.03.2020 τευχ. Α', άρθρο 10 παρ. 1) και Π.Ν.Π.: (ΦΕΚ 75/30.03.2020 τεύχος Α', άρθρο 43 παρ. 1), γ) την εγκύκλιο με αριθμ. 40 του ΥΠ.ΕΣ. (Α.Π.:20930/31.03.2020): «Ενημέρωση για την εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου αντιμετώπισης του κορωνοϊού COVID-19 αναφορικά με την οργάνωση και λειτουργία των δήμων» και δ) την εγκύκλιο με αριθμ. 426 του ΥΠ.ΕΣ. (Α.Π.:77233/13.11.2020): «Ενημέρωση για την οργάνωση και λειτουργία των Δήμων κατά το διάστημα εφαρμογής των μέτρων για τον περιορισμό της διάδοσης της πανδημίας».

Η Οικονομική Επιτροπή αποτελείται από εννέα (9) μέλη.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ**ΖΕΝΕΤΟΣ ΝΙΚΟΣ**

Δήμαρχος ως Πρόεδρος Ο.Ε.

1. ΑΛΕΒΙΖΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΑ, ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ

Αντιπρόεδρος της Ο.Ε.

2. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ

Μέλος της Ο.Ε.

3. ΚΟΥΚΟΥΒΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Δ.Σ.

« «

4. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΙΟΣ, Δ.Σ

« «

5. ΒΕΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Δ.Σ.

« «

6. ΚΑΒΟΥΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Δ.Σ

« «

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. ΦΕΓΓΕΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, Δ.Σ

Μέλος της Ο.Ε.

2. ΡΗΓΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Δ.Σ.

« «

ΑΠΟΦΑΣΗ –139–

Ο Δήμαρχος κ. Ζενέτος Νίκος ως Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής, εισάγει για συζήτηση το **2^ο** θέμα εκτός ημερήσιας διάταξης, σύμφωνα με το άρθρο 75 § 3 του Ν. 3852/2010, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 77 § 3 του Ν. 4555/2018, που αφορά τη λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη έφεσης κατά της με αριθμό 1378/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και

θεωρείται το θέμα κατεπείγον καθώς η ως άνω απόφαση έχει επιδοθεί στο Δήμο Ιλίου στις **7-4 2021** και ήδη έχει αρχίσει η μηνιαία προθεσμία για την άσκηση έφεσης.

Αφού θέτει υπόψιν της Επιτροπής το υπ' αριθμ. 26180/19.04.2021 σχετικό έγγραφο της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου, στο οποίο αναφέρεται ότι:

«Με την με αριθ. **1378/2020** απόφασή του το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (ειδικής διαδικασία εργατικών διαφορών) έκανε δεκτή την με αριθ. κατάθ. 93237/2471/2019 αγωγή της **Μαρίας Παπασπύρου** του Σπυρίδωνος κατά του ΝΠΔΔ «Δήμος Ιλίου» σε πρώτο βαθμό.

Ειδικότερα, με την απόφαση αυτή αναγνωρίσθηκε ότι οι συμβάσεις που συνδέουν την ενάγουσα Μαρία Παπασπύρου με τον εναγόμενο Δήμο αποτελούν μία ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, και υποχρεώθηκε ο Δήμος με προσωρινώς εκτελεστή διάταξη, να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες της, σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές της, απειλούμενης εναντίον του χρηματικής ποινής τριακοσίων Ευρώ (300€) για κάθε ημέρα μη συμμορφώσεως αυτού προς το διατακτικό της απόφασης.

Προκειμένου να οδηγηθεί στο συγκεκριμένο διατακτικό το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, ερμήνευσε τις διατάξεις άρθρων 26 § 3, 87 § 2 και 103 §§ 7 και 8 του Συντάγματος, του άρθρου 8 § 3 του Ν, 2112/1920, σε σχέση με την εφαρμογή της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, των άρθρων 648 και 649 ΑΚ, του Π.Δ/τος 164/2004, και έκρινε ότι η έννομη σχέση που συνδέει την ενάγουσα Μαρία Παπασπύρου με τον Δήμο, έχει τα νομικά χαρακτηριστικά της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, υιοθετώντας τη θέση ότι « ο χαρακτηρισμός των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας της ενάγουσας ως συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, δεν αποτυπώνει τη πραγματική φύση της εργασιακής της σχέσης, η οποία είναι εκείνη της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι καταρτίσθηκαν από την 1η-09-1998 και εντεύθεν, δηλαδή πριν από την έναρξη ισχύος της Οδηγίας 1999/70 ΕΚ (10.07.2001), των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος /18.04.2001) και του Π.Δ/τος 164/2004 (19.07.2004) και είχαν προσλάβει ήδη πριν την έναρξη ισχύος των συνταγματικών και άλλων διατάξεων το χαρακτήρα της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, παρά την τυχόν απαγόρευση από το νόμο της συνάψεως τέτοιων συμβάσεων (αορίστου χρόνου).

Πιο συγκεκριμένα η συνολική χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας της ενάγουσας ξεπερνά τους πενήντα (50) μήνες έως την έναρξη ισχύος του ως άνω διατάγματος, ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων (άρθρο 11 παρ. 1α του πδ 164/2004), με αποτέλεσμα ο χαρακτηρισμός της σύμβασης εργασίας της ως αορίστου χρόνου να διατηρείται και μετά ταύτα, δηλαδή και μετά την έναρξη ισχύος των πιο πάνω διατάξεων, ως ενιαία πλέον σύμβαση, ενόψει του ότι η ενάγουσα προσελήφθη, όπως προαναφέρθηκε, με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου την 01η.09.1998, η οποία ανανεώθηκε με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου μέχρι την 16η.06.2019 και καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου».

Η ένδικη διαφορά αποτελεί μία από σειρά πολλών όμοιων υποθέσεων απασχολούμενων στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, με όμοιες σχέσεις απασχόλησης. Στο Δήμο Ιλίου και στα ΝΠΔΔ αυτού απασχολήθηκε σημαντικός αριθμός ατόμων με παρόμοιες συμβάσεις, αρκετοί εκ των οποίων άσκησαν αντίστοιχες αγωγές (μέχρι σήμερα από γυμναστές έχουν ασκηθεί 4 αγωγές οι οποίες εκκρεμούν προς συζήτηση). Από αυτές που έχουν συζητηθεί με τη σύμφωνη γνώμη του Δήμου ευδοκίμησε μονάχα μία και η άλλη απορρίφθηκε.

Το κύριο νομικό ζήτημα επί του οποίου καλούνται να κρίνουν τα δικαστήρια στις περιπτώσεις αυτές είναι ο νομικός χαρακτηρισμός της έννομης σχέσης με βάση την οποία απασχολήθηκαν οι εργαζόμενοι και οι έννομες συνέπειες αυτού.

Έχοντας υπ' όψη τα ανωτέρω νομικά και πραγματικά δεδομένα, αφενός περί των ενδεδειγμένων ενεργειών που οφείλονται από το νομικό πρόσωπο, αφετέρου περί της συνδρομής νομίμων και βασίμων λόγων για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά της παραπάνω απόφασης του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, η γνώμη μου έχει ως ακολούθως:

Ως γνωστόν, κατά των πρωτοβαθμίων (οριστικών) αποφάσεων των Δικαστηρίων, οι Δήμοι και τα ν.π.δ.δ. αυτών, έχουν δικαίωμα να ασκήσουν ένδικα μέσα. Αρμόδιο όργανο για την λήψη σχετικής απόφασης άσκησης (ή μη) ενδίκων μέσων, είναι για τους Δήμους η Οικονομική Επιτροπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 1 περ. ιβ', ιη' και παρ. 2 του αρθ. 72 ν. 3852/2010. Συνεπώς στην προκειμένη περίπτωση, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου οφείλει, αφού λάβει υπ' όψη του και την παρούσα γνωμοδότησή μας, που πάντως δεν το δεσμεύει και αφού προφανώς εκτιμήσει και τα λοιπά ζητήματα της περιπτώσεως να λάβει σχετική απόφαση περί της ασκήσεως (ή μη) ενδίκων μέσων κατά της άνω αποφάσεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου.

Σχετικά με το εάν και κατά πόσο συντρέχουν εν προκειμένω νόμιμοι και ουσιαστικοί λόγοι ασκήσεως εφέσεως και άλλων ενδίκων μέσων γενικώς, κατά της άνω υπ' αριθ. 1378/2020 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και ιδίως εάν ο Δήμος έχει έννομο συμφέρον και νομικά ερείσματα να προσβάλλει με έφεση ή άλλα ένδικα μέσα, την εν λόγω απόφαση και να επιδιώξει την μεταρρύθμιση ή εξαφάνισή της, οι απόψεις μας είναι οι ακόλουθες:

Όπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 72 παρ. 1 περ, ιβ' & ιη' ν. 3852/2010, στις τακτικές αρμοδιότητες της Οικονομικής Επιτροπής εμπίπτει και η λήψη αποφάσεων για συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης καθώς και για την άσκηση (ή όχι) όλων των ενδίκων βοηθημάτων και ενδίκων μέσων, κατά δε την παρ. 2 του ιδίου άρθρου, η σχετική απόφαση λαμβάνεται μετά από γνωμοδότηση δικηγόρου ή ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται την ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Ειδικότερα στο 2ο εδαφ. της περ. Ιβ' της παρ. 1 αρθ. 72 ν. 3852/2010 ορίζονται τα εξής: **"Δεν επιτρέπεται** συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιοσδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνοι για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου

δικαστηρίου". **Ωστόσο** όπως ρητώς ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της περ. ιβ' προστέθηκε με το άρθρο 177 παρ. 1γ ν. 4635/2019, «Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου, ειδικά για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά απόφασης, **δεν** εφαρμόζεται σε περιπτώσεις δίκης που αφορά τον προσδιορισμό ή την μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου».

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι στην Οικονομική Επιτροπή ανέθεσε ο νομοθέτης, μεταξύ άλλων και την αρμοδιότητα να αποφασίζουν κάθε φορά, για την άσκηση (ή όχι) κάθε ενδίκου μέσου σε οποιαδήποτε δικαστική υπόθεση του Δήμου, υπό την προϋπόθεση ότι θα δοθεί προηγουμένως σχετική γνωμοδότηση δικηγόρου. Παρότι η παροχή της γνωμοδότησης είναι υποχρεωτική από το νόμο για την εγκυρότητα της αποφάσεώς της, δεν είναι υποχρεωτικό να συμφωνεί η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής ή του Διοικητικού Συμβουλίου του νηδδ, προς το περιεχόμενο της γνωμοδότησης αυτής (προβλέπεται απλώς γνωμοδότηση και όχι «σύμφωνη» γνώμη). Η εξαίρεση που εισάγεται για τις υποθέσεις που έχουν ως αντικείμενο διαφοράς μισθολογικές απαιτήσεις και επιδόματα, όπου ο νομοθέτης θέλησε η άσκηση ενδίκων μέσων να είναι υποχρεωτική, δεν ισχύει σε περιπτώσεις δίκης για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει ήδη κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου ή σε δίκες που αφορούν τον προσδιορισμό ή την μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου.

Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα δεδομένα και το περιεχόμενο της πρωτοβάθμιας δικαστικής απόφασης που τέθηκαν υπ' όψη μου, δεν πρόκειται για απόφαση με την οποία επιδικάζονται μισθολογικές απαιτήσεις, ούτε η αγωγή της εργαζομένης περιελάμβανε αίτημα τέτοιας μορφής. Αντικείμενο της συγκεκριμένης δίκης είναι αποκλειστικά ο προσδιορισμός και η μετατροπή της σχέσεως εργασίας της ενάγουσας ως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και η υποχρέωση του Δήμου να αποδέχεται τις υπηρεσίες της, στην ίδια θέση που την απασχολεί και με την ίδια ειδικότητα. Συνεπώς είναι σαφές ότι η ένδικη διαφορά δεν αφορά καταψήφιση ή αναγνώριση μισθολογικών απαιτήσεων. Κατ' ακολουθία, δεν πρόκειται για περίπτωση όπου η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική από το νόμο και συνεπώς η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου μπορεί κατά την ελεύθερη κρίση και εκτίμησή του να λάβει απόφαση, είτε περί ασκήσεως, είτε περί μη ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά της αποφάσεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Σε περίπτωση που λάβει απόφαση περί μη ασκήσεως ενδίκων μέσων, η απόφαση καθίσταται τελεσίδικη και αμετάκλητη μετά την παρέλευση των νομίμων προθεσμιών. Αντιθέτως αν λάβει απόφαση περί ασκήσεως ενδίκων μέσων, πρέπει με την ίδια απόφαση να δώσει εντολή στο Γραφείο Νομικής Υποστήριξης για άσκηση εφέσεως.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προεκτέθηκε, το στοιχείο εκείνο που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι η Μαρία Παπασπύρου σύνηψε πρώτη σύμβαση με το Δήμο Ιλίου την 1η-09-1998, ήτοι πριν από την έναρξη ισχύος της Οδηγίας 1999/70 ΕΚ (10.07.2001), των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος (18.04.2001) και του Π.Δ/τος 164/2004 (19.07.2004). Η συνολική μάλιστα χρονική διάρκεια των συμβάσεων εργασίας της ξεπερνά τους πενήντα (50) μήνες έως την έναρξη ισχύος του

ΠΔ 164/2004. Η κρατούσα νομολογία των δικαστηρίων ουσίας και του Αρείου Πάγου είναι θετική στις αγωγές εκείνες των εργαζομένων, των οποίων η πρώτη σχέση εργασίας καταρτίσθηκε με το Δημόσιο κλπ πριν από την έναρξη ισχύος των ως άνω διατάξεων. Και τούτο διότι αυτές οι συμβάσεις εργασίας είχαν προσλάβει ήδη από τον χρόνο που εκτείνεται η έννομη σχέση και το αντικείμενό της, δηλ. και πριν την έναρξη ισχύος των ως άνω συνταγματικών και άλλων διατάξεων, τον χαρακτήρα της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, παρά την τυχόν απαγόρευση από το νόμο της σύναψής τους ως τέτοιων (αορίστου χρόνου), τον οποίο (χαρακτήρα) διατηρούν και μετά ταύτα, δηλ. και μετά την έναρξη ισχύος των πιο πάνω διατάξεων, ως ενιαίες πλέον συμβάσεις αορίστου χρόνου (ΟΛΑΠ 7/2011, ΟΛΑΠ 13/2017, ΑΠ 598/2019, ΑΠ 79/2013, ΑΠ 1032/2012).

Συμπερασματικά, με βάση τα ανωτέρω, γνωμοδοτώ ότι:

α) Για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά της 1378/2020 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αρμόδια να αποφασίσει, είναι η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ιλίου

β) σε περίπτωση που ασκηθεί έφεση ή άλλα ένδικα μέσα κατά της 1378/2020 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, πιθανολογείται ότι αυτά δεν θα ευδοκιμήσουν προσκρούοντας στην πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου περί ορθού νομικού χαρακτηρισμού ως συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθησαν το πρώτον με το Δημόσιο, ΟΤΑ, ΝΠΔΔ πριν την έναρξη ισχύος των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος (18.04.2001), της Οδηγίας 1999/70 ΕΚ (10.07.2001) και του Π.Δ/τος 164/2004 (19.07.2004),

γ) Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με το νόμο να λάβει έγκυρη απόφαση σχετικά με την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της ανωτέρω αποφάσεως, μετά και την παρούσα γνωμοδότησή μου, χωρίς, όμως, να δεσμεύεται για την απόφαση που θα λάβει από το περιεχόμενό της.

Παρακαλούμε όπως αποφασίσετε σχετικά.

Το εν λόγω θέμα έρχεται με τη διαδικασία του κατεπείγοντος καθόσον η ως άνω απόφαση έχει επιδοθεί στο Δήμο Ιλίου στις **7-4-2021** και ήδη έχει αρχίσει η μηνιαία προθεσμία για την άσκηση έφεσης.

Προτείνει την λήψη σχετικής απόφασης

Η Οικονομική Επιτροπή

Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω,

Αποφασίζει

- 1. Ομόφωνα** δέχεται να συζητηθεί το θέμα κατ' επείγον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 § 3 του Ν. 3852/2010 και όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 77 § 3 του Ν. 4555/2018
- 2. Κατά Πλειοψηφία** εξουσιοδοτεί τον δικηγόρο του Δήμου Ιλίου Χαράλαμπο Μιχάλη (Α.Μ.Δ.Σ.Α.)

όπως ασκήσει έφεση κατά της με αριθμό 1378/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και κατά της **Μαρίας Παπασπύρου**.

Στην παρούσα απόφαση ο κ. Κάβουρας Κ., Δ.Σ της Δημοτικής Παράταξης «Αλληλέγγυα Πόλη – Συμμαχία για το Ίλιον» καταψηφίζει.

Στη συνέχεια υπογράφεται από τα παρόντα στη Συνεδρίαση Μέλη

Ο Δήμαρχος ως Πρόεδρος της Ο.Ε.

ΖΕΝΕΤΟΣ ΝΙΚΟΣ

Τα Μέλη

**Αλεβίζου Α., Βασιλόπουλος Δ.,
Κουκουβίνος Δ., Μαρκόπουλος Φ.,
Βέργος Ι., Κάβουρας Κ.**